

Dag, indtil den Beslutning, som nu foreligger, gaar ud paa absolut at forhindre, at vi komme i direkte Forhandling med det andet Ting, gaar ud paa absolut at standse disse Sager. I Stedet for at fremme Forhandlingen og bidrage til at naa til direkte Forhandling med det andet Ting, fremkom Flertallet den 19de Februar — altsaa efter henimod tre Ugers Betænkning — med en foreløbig Indstilling om, at man ikke fandt det rigtigt at behandle disse Love, forinden de to indirekte Skatteloves Skæbne var afgjort i det andet Ting. Saa længe de indirekte Skatteloves Fremme henstaar uafgjort, saaledes lyder Ordlyden, indstiller man til Tinget at beslutte, at eneste Behandling af de to nævnte Lovforslag for Tiden ikke foretages. En saadan Beslutning mindes jeg ikke Mage til, saa gammel Rigsdagsmand jeg er. Jeg kender ikke noget Eksempel paa, at det ene Ting har brugt en saadan Fremgangsmaade over for det andet Ting, at man ligefrem har sagt: Disse Lovforslag ere ganske vist meget vigtige, og Befolkningen længes efter dem, men vi ville ikke behandle dem, forinden de andre Loves Skæbne er afgjort.

Og det var da særlig Brændevinsskatten, det gjaldt, det er jo let at forstaa. Med Hensyn hertil har jeg adskillige Bemærkninger. Jeg kan oplyse om, at det selvfølgelig aldrig har været Meningen, at Toldloven ikke skulde behandles, men man har, som alle vide, holdt paa, at de direkte og indirekte Skattelove ikke stode i nogen særlig Forbindelse med hinanden. Der er efter vor Overbevisning intet til Hinder for, at vi kunne behandle de indirekte Skattelove for sig og de andre for sig. At Skatteoverførelsesloven til Kommunerne hænger sammen med en Formue- og Indkomstskat, er en klar Sag, og at disse to Love maa behandles i Forening med hinanden, kan der ikke indvendes noget imod. Men at en Lettelse af Hartkornsskatterne skal være afhængig af en Brændevinsskat, det haaber jeg vil være uforstaaeligt for de allerfleste. Jeg haaber, at det ikke vil være en forstaaelig Logik, der gaar ud paa at bestemme: Nu lette vi Hartkornsskatterne fra de laveste op efter til de allerhøjeste, og den Lettelse, Hartkornet skal

have deraf, skal absolut gøres afhængig af, at der samtidig lægges en ikke uvæsentlig Skat paa de mindstbemidlede i Samfundet. Det er ikke forstaaeligt, at der kan være nogen Rimelighed i en saadan Historie, thi det er, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at gøre gældende her i Salen, en given Sag, at en Brændevinsskat rammer i særlig Grad de mindstbemidlede, og det har jo altid været Mindretallets Opgave i denne Sal og det andet Tings Opgave at se at lette Byrden for de mindrebemidlede og faa Skattebyrden forholdsvis lagt paa Skatteevnen; det vilde derfor være en underlig Ting, om vi nu vilde gaa i modsat Retning og netop lægge en betydelig Skat paa de mindstbemidlede. Den Moral, der skulde ligge i den Historie, kunne vi godt alle udrage — det have vi talt om tidligere, det er aldeles overflødigt at komme ind paa det — at det skal være mindre moralsk at drikke Brændevin for de mindrebemidlede end for de rige og mere velstillede at drikke Vin. Det er jo noget, vi ikke kunne have med at gøre. Det ene er lige saa moralsk og lige saa godt som det andet. Efter at denne Beslutning var fremkommen, var det næste, der skete, at Folketinget gjorde, hvad det altid havde været betænkt paa, nemlig at fremme Toldloven og sende den over i det andet Ting; men samtidig har det været betænkt paa at lade Brændevinsskatten hvile, indtil man fik at se, om man kom til en Løsning af Toldafgifterne. Saaledes har Stillingen altid været, og saaledes er den ogsaa i Aar. Men efter at Flertallet i denne Sal er kommet med et saa ukendt Forslag som det, at man vil tvinge det andet Ting til at afgøre ikke blot Toldloven, men ogsaa Brændevinsskatten, forinden man vil behandle disse Love, finder jeg det naturligt og rimeligt, at Folketinget gør, hvad det har gjort, nemlig sende Toldloven herop og dernæst sige sin Mening om Brændevinsskatten i Forbindelse med de foreliggende Forslag. Folketingets Stilling til en Brændevinsskat er ikke ukendt for nogen heri dette høje Ting. At Folketinget har været imod en Brændevinsskat gennem de Toldforhandlinger, der have været førte i den sidste Menneskealder, ved enhver, der kender lidt til, hvad der foregaar. Folketinget har bekæmpet